

Назви супутників планет ,та походження цих назв

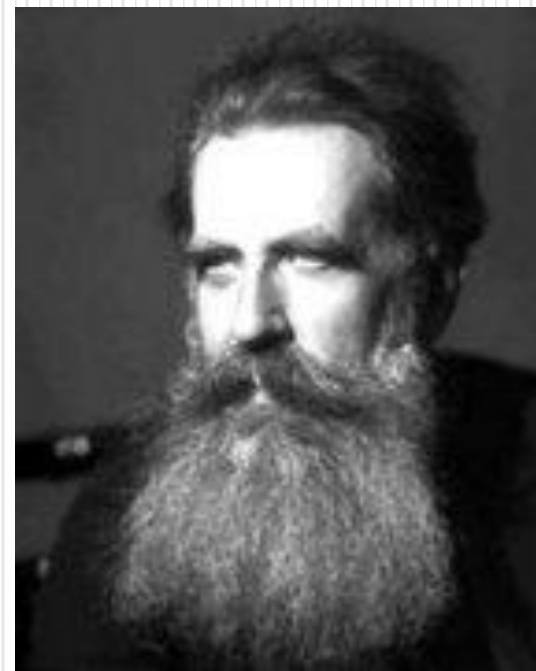

Зміст

1. Походження природних супутників планет
2. Еліптичне орбіти
3. Супутники
4. Створення супутника Марса
5. Марс
6. Марс і його супутники
7. Модель освіти Місяця
8. Юпітер
9. Сатурн

Походження природних супутників планет

В даний час відкрито 136 супутників планет. В епоху О.Ю. Шмідта їх було відомо в три рази менше. У 3-му виданні його "Чотирьох лекцій про теорію походження Землі" (1957 р.) висловлена загальна ідея про походження супутників: "При утворенні планет, у процесі зближення часток з великими зародками планет, деякі з частинок, стикаючись, настільки втрачали швидкість, що випадали із загального рою і починали звертатися навколо планети.

Супутники

Супутники планет - це невеликі тіла Сонячної системи, що обертаються навколо планет під дією їх тяжіння. В даний час відкрито 136 супутників планет. З них 101 супутник має власні назви, а решта - тимчасові позначення. Найближчі до Сонця планети - Меркурій і Венера не мають природних супутників. Земля має єдиний природний супутник - Місяць.

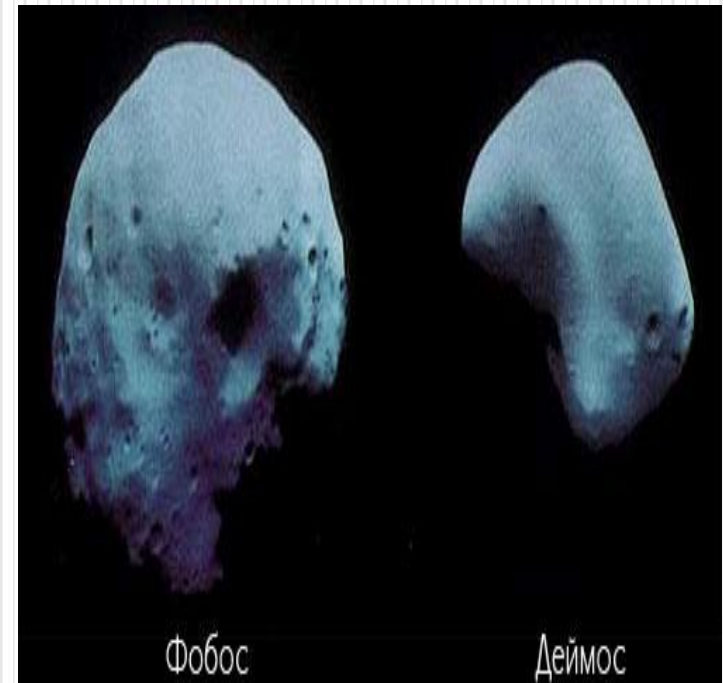
Створення супутника Марса

ОЛИ СТВОРЕНО СУПУТНИКИ МАРСА!

На думку І. С. Шкловського, супутники Марса були створені давним-давно – щонайменше, десятки мільйонів років тому, і зараз їх можна розглядати лише як мертві пам'ятники давно зниклої цивілізації. З цим навряд чи можна погодитися. Мені думається, що супутники Марса з'явилися на своїх орбітах зовсім недавно – всього близько ста з половиною років тому. До такого висновку призводить дивна історія їх відкриття. Ще Кеплер висловив здогад, що навколо Марса повинні кружляти два супутники. Їх ретельно шукали протягом двох століть. Гершель і Лассель, великі спостерігачі минулого, з допомогою своїх велетенських телескопів відкрили супутники Урана – набагато більш важкі для спостереження, ніж Фобос і Деймос, тоді як останніх ніхто з них не бачив.

Марс

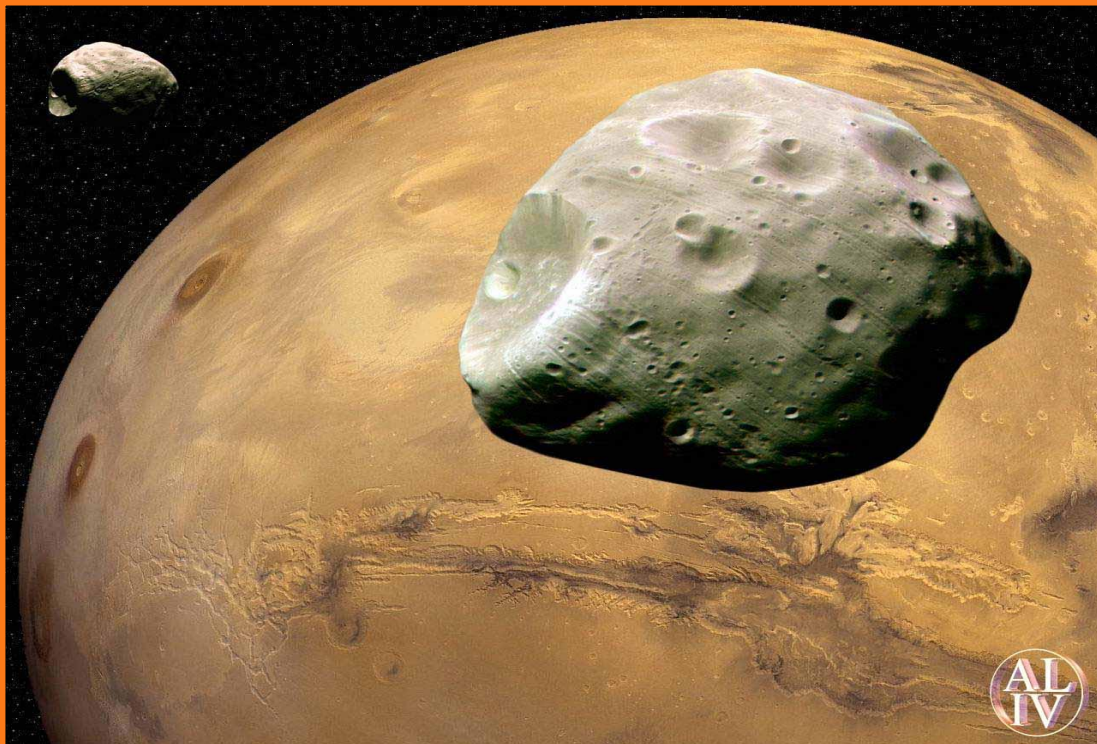
Марс має два супутники - Фобос і Деймос, відкриті холлом в 1877 році, розміром 27 і 15 км. Ці супутники відомі своєю близькістю до планети і досить швидким рухом. Протягом марсіанських діб Фобос двічі сходить і двічі заходить. Деймос переміщується по небосхилу повільніше: з моменту його сходу над горизонтом до заходу проходить більше двох з половиною діб

Марс і його супутники

Ці маленькі місяця не зовсім круглі. Для цього є дві причини. По-перше, вони, можливо, є фрагменти, що відкололися при зіткненні більш великих небесних тіл. По-друге, з огляду на таких невеликих розмірів цих місяців, їх власна сила тяжіння занадто мала, щоб стиснути їх до більш круглої форми.

Таблиця параметрів лун Марса.

Модель освіти Місяця

Модель освіти Місяця, розроблену на основі цієї ідеї, пізніше стали називати моделлю коаккреції (на Заході "accretion" означає і "аккумуляція" і "Аккреція", тоді як у російськомовних роботах "Аккреція" зазвичай позначає приєднання газового середовища, а "аккумуляція" -- об'єднання твердих тіл). Ця модель може бути застосовна до планет земного типу, але вона не вичерпує всіх різновидів освіти супутників

Юпітер

Чотири малих внутрішніх супутника, що знаходяться ближче Іо, ідентифікуються тепер як супутники кільця, що утворюють кільцеву систему Юпітера. Це - Метіда, Адрастея і Теба, відкриті Вояджером 1, і Амальтея - найближчий до планети: він перебуває до неї на відстані в 2,6 радіуса планети., Відкритий Барнарда в 1892 році.

Сатурн

Система Сатурна містить 31 супутник (18 супутників мають власні назви і 12 супутників, відкритих в 2000 році).

Перший супутник був відкритий Гюйгенсом в 1655 році. Це найбільший супутник Сатурна Титан. Два супутника Мімас і Енцелад були відкриті Гершелем, чотири супутники - Тефію, Діону, Рею і Япет відкрив Кассіні. У ХІХ столітті були відкриті наземними спостереженнями Гіперіон і Феба. Протягом 1979-1981 р.р. відкрито вісім нових супутників Сатурна - це Атлас, Прометей, Пандора, Олена і коорбітальні супутники Янус і Епіметей. На орбіті Тефії знайдено ще два малих супутники - Каліпсо та Телесто.

